

శ్రీమతే, రామానుజాయనమః.

తిరుమాలై పద్యములు.

Handwritten signature/initials

శ్రీమదాచార్యుని ద్వారా రామాయనమును
తిరుమాలై ప్రబంధము
నిర్వహించి తేవప్పెరుమాళ్లయ్య గారిచే
నాంధ్రీకరింపబడి

తేజకప్రమాదాది జనితేంద్రోపమంబులు లేకుండునట్లు
పం - సరసింహాయ్యచే
సరిష్కరింపబడి

చేన్మపట్టణము:

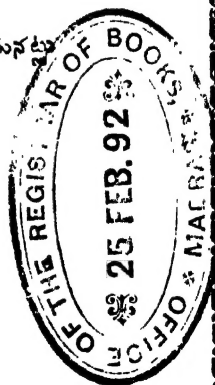
26, పాపయ్య బ్రాహ్మణ్య

కా. సరహరి నాయని వారి

శ్రీహరి ముద్రాక్షరశాలయందు ముద్రింపబడి,
ప్రచురింపబడియె.

1891.

S/no 310
Acn 6306

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

శ్రీమదచ్యుత శతగోచయతిరాజి
వరవరముని సజగురుభ్యోనమః.

శ్లో॥ శ్రీశైలశదయాపాత్రం - ఛేదత్యాదిగుణాన్తవహ్
యతీస్తప్రసాదంవందే - రమ్యజాతారంమునిమ్॥
లక్ష్మీనాథసమరమ్భం - నాథయామునమధ్యమామ్
అస్తదాచార్యవర్తమానంవందేగురువరంపరామ్॥
యోనిత్యమచ్యుతపదామ్బుజముగ్ధరుక్త
వ్యాఘ్రహిత సదితరాణిత్పరాయమేనే
అస్తద్భూతగర్భగవతోస్యదప్రకస్థిమ్
రామానుజస్యచరణాశ్రయంప్రపద్యే॥
మాతాపితాయువతియస్తనయాః ఘాతి
స్సర్వంయదేనియమేనమదిన్యయానామ్
ఆద్యస్యసంకులవత్ రమ్యకరాభిరామం
శ్రీమత్పదస్థియుగళం ప్రణమామిమూర్ఖమ్
ఘాతంసరశ్చమహాహ్వయభట్టనాథ
శ్రీభక్తిసారకులశేఖరయోగివాహుః
భక్తాఙ్గిరేణువరకాలయతీస్త్రమిత్రాణా
శ్రీమత్పరామృతమునిప్రణతోస్త్రినిత్యమ్॥
తిమేవమత్యా పరవాసుదేవం
రశ్మేశయంరాజవదర్శనీయమ్
ప్రభాభోగీంయో కృతిసూక్తిహలాం
భక్తాఙ్గిరేణుం భగవన్తమీదే॥

పరమపదవాసుని రంగవతినిరాజి
పూజితు నెఱింగి యెవరుప్రభోధసూక్త
మాలిక రచించిరోయట్టిమహితచరితు
లైన భక్తాంఘ్రిరేణుల నభివ్రుతంతు॥
మంద్రోక్త్రప్రసవేణ్దామనమే మదిశరణ్
కథింసమయత్తకత్తిలిజ్జీగ్రహిం
తిరుమలై ప్పాదుంశీర్ తొల్లరడిప్పొడియెం
బెరుమానైయొప్పొద్దుకుంపేతు॥
మనసా కోరకు మనస్యం
బును శ్రీరంగవతిచరణముల దిగువనుబే
రిన తిరుమలెను రచయిం
చిన తొండరడిప్పొడియనుశ్రేష్ఠుండలఁపుమా॥

తిరుమాలై పద్యములు.

తొండరడిప్పాడి యాళ్వార్

తిరువడిగళ శరణం.

తిరుమాలై పద్యములు.

కలినిలైస్తురె.

కావలిమ్మలనైవెత్తు కలితనైక్కడక్కప్పాయను
నావలిట్టుబ్రుదర్ గిట్టోనకున్దురు తలైగ్గమిదే
మూవులగుణ్ణమిట్టన్దురు ముదల్ పనిన్నాచుంకమ్మ
నావలిమ్మలనైవెత్తు యరణ్ణమానగరుళానే॥

శా॥ శ్రీరంగాధిప ముజ్జగంబులంగ్రుప స్త్రింగంగం గ్రక్కంగంజాల్
నీరమ్యాఖ్యను నేర్చికోన్న మహిమ స్వేయింద్రియవ్రాతముం
గారాగారమునందుఁ జేరిచిబళా కంజాత మిత్రతాత్తభూ
ఘోరాకార మహాభటాళుల తలల్లుంగంగ నర్తించెదన్. ౧

పచ్చైమాకులైపోర్ మేని పవళవాయ్ కులచ్చెళ్ళన్
అచ్చుదావరురేతే యాయర్ దమ్మకొన్ద్రేయన్దుం
ఇచ్చువైతివిరయ్యాపో యిందిరలోగమాఁ
అచ్చువైపెఱినుంవేళ్లే నరంగమానగరుళానే॥

చ॥ మరకతవిద్రుమాబ్జముల మాడ్కినిగేరెడు విగ్రహాలాప్తనే
త్రరుచులయొప్పుగన్గొనెడు దాననుబొందెడు తృప్తికంటెనా
పరమసుఖాస్పదంబయిన పట్టణమేలిసందృప్తిలేదుశ్రీ
కరయదువంశదీపక జగజ్జనరక్షక రంగనాయకా. ౨

వేదనూర్ పిరాయంనూఱుకునిశర్ దాం పుగువరేణం
పాదియుముఱ్ఱిప్పొగుం నిన్దదిర్పదిరైయ్యాన్దు
పేదైపాలగనదాగుంపిడివళిమూవ్వుత్తుకం
అదలామ్ పిఱివివేళ్లే నరణ్ణమానగరుళానే॥

భ॥ జనులశతాబ్దముల్పైదుకం జాలిననిద్రసగంబునావుని
ల్పినపెఱిసాముబొల్గమును లేవయసున్నరిపూర్ణయావనం

తిరుమూలై వద్యములు.

బునుఁరరుక్కుఁడుత్తుమ్మతిఁ బొందఁగఁజేయునటంచుఁడెల్లు
స్రనియమమ్బుగావునను జన్మమువేడను రంగనాయకా.

మొయ్ శవర్ వనైయ్యోనిన్దు మూన్దైత్తుడై యి పరార్
కత్తిరిమ్మమ్మన్దే పరాజ్ఞదికట్టొన్దొక్క
ఇత్తనైయడియరానార్ క్కిరజ్జనమ్మరజ్జనాయ
పిత్తన్దైత్తుడున్దొ పిటవియ్యో పిటంగుమాళ్ళే॥

చ॥ లలితపుపాపనిష్ఠులఁగృపానిరతాత్తకు లాళువారుల
త్యలఘుమతింగనుంగొనుచు నయ్యలుమీరలు రంగనాథునిం
దలఁపుఁడుత్తరబంధువను ధాత్రివిభుండొకమాఁబురంగనిం
దలఁపఁగఁబాపముల్లలఁగితత్తణ మాత్రనకాచెగానరే.

పెట్టిరాన్దగజ్జయప్పాళ్ పెరియదోరిడుంబై పూండు
ఉండిరాక్కిడకుంపొడు ముడలుక్కేరైండునైండు
తమ్మిగ్గాయ్మలైహార్ పళ్ తమర్గళాయప్పాడియాడి
తోట్టా పూట్టముడముట్టా త్త్రొంబర్ శోలుగక్కుమాళ్ళే॥

చ॥ పాలతులతోడిసోభ్యమును బొందుటకై ఘనదుఃఖివేదనల్
గలిగియురాత్రిభుక్తిగొని కామవికారముఁబొందివేకువం
దలఁపఁగరానికష్టములఁదద్దయుడయ్యఁగ నేలబాలిశుల్
జలదనిభాంగురంగవిభు సంస్తుతిచేయుచుఁబ్రొద్దువుచ్చుడి.

మఱుంశువర్ మదిశెదుత్తు మఱుమైక్కే నెఱుమై పూర్ణు
పుఱుంచువరోత్తైమాడం పురళుంపోదయఱిమాట్టిర్
అఱుంచువరానిన్దవరజ్జనార్ కాత్పెయ్యదే
పుఱుంచువరోలింశెయ్దు పుట్కవ్వక్కిడక్కిన్ద్రే॥

మ॥ పనజాత్తుండగు రంగనాథుని మదిన్వర్ణించి భావింపకో
జనులారాఫలశూన్యజన్మములకే చాలంబ్రయత్నింతురే
ట్లనఁగా నస్థిర హేయకాయముకె ముఖ్యత్వంబుకల్పించుచు
జనబోషింతురుగ్రద్దలుందినునుమాంసంబున్నతింబొందఁగఁ.

తిరుమలై పద్యములు.

పులైయట్టమాగినిష్ట పులైదుశకుణమెల్లం
కలైయట్టక్కరీరుమాన్దర్ కాన్దబరో శక్తివ్వరోతాన్
తలైయట్టపన్దుకావేన్ శక్తియన్ కాన్దమనైయ్యన్
శలైయినాలిలన్ శక్తిరీర తేవ నేతేవ నావాన్॥

ఉ॥ సారవిహీనబౌద్ధ ముఖజాతులవారల దైవతఁబ్బలన్
వారికుదృష్టిశాస్త్రముల వైదికలొప్పురుమాడఁగావునన్
శ్రీరఘరాముఁడసకల చేతనరక్షకుఁడంచునమ్ముఁడీ
సారమఁదిబ్రమాణమును నల్పుదునాతలఁగొనికొఁచొగిన్. ౭

వెలుప్పొడుశకుణన్ ముద్దున్ విడియన్ శాక్తియన్ గన్ నిక పాన్
పొలుప్పటియన్ గన్ శేషిప్పవ దేసూయదాగి
కుఁజిప్పినుక్కడై యుమాగి రూఁసు మేరీరులైయెత్తే
అలుప్పదేకరుమన్కణ్డయ్ రజ్జమానగరువానే॥

మ॥ శివసంబంధులు బౌద్ధులున్ క్షుద్రులున్ శ్రీరంగధామేశ్వరా
యవివేకంబునదుష్టవాక్యముల నిన్నాడంగదుఃఖంబుసే
యవెయాచోటును బాసిపోమరల దైవాధీనతజ్జేరిరే
నివెసన్వారిఁదొలంగియందెతల ఖండింపన్వహాకార్యమా. ౮

కుద్రీరుమోన్ తెయవముఘో మదియిలామానివట్టాన్
ఉరీరుపోదన్బినిజ్జ గొరువ నెన్దుణరమాట్టర్
ఆరీరు మేలూన్దట్రయీ రవనల్లార్ తయవమిలై
కరీరిన మేయత్త వెన్దై క్కల్లలిదైప్పణిమిసీరే॥

ఉ॥ జ్ఞానవిహీనులైనజనసంతతులార మఱొక్కదేవుని
గానను నెక్కఁడేయనుచుఁగల్గెమునందును దక్కమీరలుం
గానరు వేదసారమునఁగన్పడు నర్థమెఱుంగలేరుశ్రీ
మానితుఁడైననందనుతు మంజులపాదము లేభజింపుఁడీ. ౯

నాట్టినాన్ తెయవ మెఱుంగ నల్లరోరరుత్త న్నాతే
కాట్టినాన్ తిరువరజ్జ ముయవవర్ క్కయ్యుంవఱుం

శ్రీరేణుని కృత్యముల ననుసరించి
శ్రీరేణుని కృత్యముల ననుసరించి

మ॥ వియ్యుక్తులైనను సత్యమనునది ననుసరించి
శ్రీరేణుని కృత్యముల ననుసరించి
గనితా నానావిధముల ననుసరించి
జనునెకాంశముననుసరించి

శ్రీరేణుని కృత్యముల ననుసరించి
శ్రీరేణుని కృత్యముల ననుసరించి
శ్రీరేణుని కృత్యముల ననుసరించి
శ్రీరేణుని కృత్యముల ననుసరించి

మ॥ భనువంటిను సూర్యునివలెను సముద్రంబునను
తన్మనికాయేనునిరావలెనుగని భనువంటిను
యనినానావిధముల ననుసరించి
శ్రీరేణుని కృత్యముల ననుసరించి

శ్రీరేణుని కృత్యముల ననుసరించి
శ్రీరేణుని కృత్యముల ననుసరించి
శ్రీరేణుని కృత్యముల ననుసరించి
శ్రీరేణుని కృత్యముల ననుసరించి

చ॥ శ్రీమనుడుమునందు సరసముగ మాటలనాడసారకుల్
క్రమమునవిన్నపూత్ర సరసమును స్వర్గముజేయజాలునా
మములుగఁ జేపానిదగు మంజులదేశమురంగమంచునే
మమునందలంప కేమటచుమానవులని దుఃఖమొందెదన్.

శ్రీరేణుని కృత్యముల ననుసరించి
శ్రీరేణుని కృత్యముల ననుసరించి
శ్రీరేణుని కృత్యముల ననుసరించి
శ్రీరేణుని కృత్యముల ననుసరించి

మ॥ ఇలమిమ్మలగలదీపులెల్లను గరంబింపైననద్వాసనా
 యలసీమాలికగల్గియూరులకు సంతోషంబుగావించుశ్రీ
 లలనాకాంతునుతింపఁగాఁ దెలివచాలన్లెనిమర్త్యభులుం
 దలఁపన్రంగమటంచునారకము భనాపానంబుపిల్లెచనున్. ౧౩

వండ్సమురలుంశోలై మయిలిసమాబుంశోలై
 కొడ్డరమీదణపుంశోలై క్కుయిలిసంకూపుంశోలై
 అండ్లకొనమరుంశోలై యడితిరువరగ్గ మెన్నా
 మిడ్డర్ పాయన్దుల్లంశోలై మిడ్డర్ పాయన్దుల్లంశోలై

సీ॥ తుమ్మెదగుంపులు రుమ్మనుతోపులు
 కేకులమూఁకలుక్రీడసలుపు
 తోపులుమబ్బుల తుటుములపైవ్రాలు
 తోపులునుబికసంగోహమధుర
 రవములచేతను హవణిల్లుతోపులు
 విబుధాధిపుఁడురంగ విభుఁడునమరి
 యుండెడుతోపులు మండనంబుగఁగల
 యట్టిదిశ్రీరంగ మనినుడువక

తే॥ గీ॥ యున్న మూరజనంబులత్తున్న తంపు
 కోర్కి భుజియించుచుండెడు కూడుబలిమిఁ
 దీసికునకంబునకువేయఁ దిపురుండింక
 బుద్ధిమంతులుమీరు సంపూర్ణమతిని. ౧౪

మయ్యార్ కేల్ మెయ్యనాగుం వివియిలావి నైయైప్పొల
 పొయ్యరేల్ పొయ్యనాగుం పుల్ కొడియైయియోమాన్
 ఉయ్యప్పొరుణర్ వినార్ కటారువ నైయైయై పిన్నై
 అయ్యప్పొడుత్తైయై ముగ్గునూరరజ్జ మన్నే॥

చ॥ అకలువసత్వవంతులకు నాతఁడునట్లగునావలెన్నబ
 ద్దికులకబద్దికుండగును దెల్విభగేశ్వర కేతనుండయీ

సకలముతానెయొక్కడని చక్క నెఱింగినవారిశంకయుం
జెకలుచునట్టిసద్గుణభీరుని దేశమురంగమేకదా.

౧౫

శూదనాయక్కోవనాగి తూర్ త్రోడినైన్ కాలం
మాదూర్ కయర్ కణేన్నుం వలెయటోపట్టన్నువేనై
పొదరేయెన్మొల్లి పున్నియిర్నుకున్మలక పాత్
ఆదరంపేరుగవైత వడ్డుగసూరజ్జమనే॥

చ॥ కపటినిజోరుడన్వివము కాంక్షులచెల్వనిమచ్చెకంటపై
నపరిమితాశయన్వలను నంటిముగింగిననన్ను జేరఁచి
ల్చిపరమత్వప్తిచిత్తమున లీలఁబొసంగఁగఁజేసియాదరం
బుపసతనందు వెల్లనిడు పూర్ణుని దేశమురంగమేకదా.

౧౬

వియంబినిన్దైత్రమాట్టై విదియిలేక మదియెన్దై
ఇరుంబుపోర్ వలియ నెంజిమిత్తై యిఁజైయరుకుంవణ్ణం
కురుంబుకోలై శూక్తివరన్మమాకోయార్ కొన్ద
కరుంబిన్దైక్కణ్ణుకొన్దై కన్దై కలిక్కుమాటే॥

చ॥ మనసునువాక్కుకాయముల మాద్రియొకించుక లేదుమానసం
బినుమువలెంగఱోరమయి యెప్పుకరంగుచునుండురీతిఁజూ
చినఘనచందరీకములు చేరినతోపులు చుట్టియున్నరం
గనగరస్సంస్థితేక్షువును గన్గొనుటేకనుదోయిసాంపానో.

౧౭

ఇనిదిరైవలై మోదవెఱియుంతన్ పరవైమిదే
కనికెవ్వరకుశెయ్యుం తామరైక్కణ్ణునెమ్మక
కనియిరున్దెయ్యె శెవ్వాయ్ కణ్ణునైక్కణ్ణు కణ్గో
పనియరుంపుతిరుమాలో వెణ్ శెయ్ గేణ్ పొవిణునే॥

చ॥ పరమనుభాస్పదంబయిన పాల్కడలిన్మయనించులోకసం
స్తరణముచేయుచున్న పరమాత్ముడు సంక్రితగత్తుణార్థమై
స్థిరముగనుండురంగని ప్రతీకములంగనుఁగొన్ననశ్రువుల్
పొరలిస్రవిచువ్యర్థుడయి పోయితిసేమియొనర్తుబాపినే.

౧౮

తిరుమలై శాస్త్రములు

కుశదశైముడిమై నెక్కుకుల దిలై పాదనీటి
వడదలై పిణ్ణులు కొట్టె లై కదలై యొడై నూకిల్
క్కడలై నిలక్కడవు శెనైయరవలై మైలులు ముకడ
దుడలెనక్కరుకమలొ వెణ్ శెయ్ శేలగత్తె॥

చ॥ పడమటంబెట్టిమై స్తకము పొదయుగంబును జూచి తూర్పునక
పడకడవీపుచూపి జమునంకనుల కరగటాక్షముంచినే
ర్పడరభుజంగతల్పమున సంగముఁజేర్చిన శౌంజూడనా [౧౯]
యొడలుగరంగుమన్నయది 'యోజనులారయి' కేమి సేయుదుక.

పాయునీరరభ తన్నున్ పొరిబట్టి పృథ్వికొట్టి
మాయనాగ్ తిరునెళ్ మూర్ముంతురత కపురుపుంత్రుం
తూయతామర్ కక్కణ్ గళుంతువిరిత్తి వవళవాయుం
ఆయశీర్ ముడిములత్రు మడియరోర్ కక్కలలామె॥

చ॥ అనిశముపాళుచుండెడు పయస్సునఁజుట్టినరంగమందుశే
మనిపయిబంతురంగని విశుద్ధయరంబును శ్యామలాంగమున్
వనజదళాక్షులొప్పెడు ప్రవాళనిభాధరమున్నుజంబులున్
జనుమకుటంబుదాసులకుఁజన్పి వియెఁగముఁజెందిపోవఁగన్ .౨౦

వణివినార్ మనమిచ్చి పృచళవాయర జ్జనార్ కుల్
తుణివినార్ వామూట్టలొలై నెం శనీశొల్లాయ్
అణియినార్ శెంబొనాయ వరువనై యనైయకోయిన్
మణియినార్ క్కడవ్ వాద్రొదునత్తి నాల్ నినైక్కలామె॥

డ॥ సారవిహీనదుర్విషయ సంగతిమానిమనంబని త్తమున్
వారిజనాభునందునిడి వారకచేరమినీకనాదిగా
మేరువుఁబోలకొవెలను మేటివినీలమువఁటిమేనుపెం
పారఁగఁగల్గరంగవిభునందమువర్ణనఁజేయ సాధ్యమే.

౨౧

వేళితై వేళిలల్లార్ పెరు మైయొస్తుణ రలాగా
వాళత్తిర్ తజ్జిత్ క్కొలలలి యలావానుమల్లన్

తిరుమాలై పద్యములు.

హాశంబూర్ మనత్తురైన వణిజీనామిరుప్పవల్లార్
పేళల్తానావడుడోపేదై నెంతే నీశొల్తాయ్||

ఉ॥ చెప్పెడువానినేమరలఁ జెప్పటకాకమఱొక్కటేమియుం
జెప్పఁగశక్యమేయసఘచేష్టులకంటె నెఱుంగవేమియున్
నుప్పెడువాడిచి త్తముల నుండెడురంగనిఁగొల్చి స్వాంతమా
యెప్పడునుంటబాగుగలదే వచియింపన దైనఁ జెప్పమా. ౨౨

కల్లెయిల్ల పునిదమాయ కావినడుపుట్ పొట్టు
పొట్టునీర్ పరస్థ పాయుం పూంపొల్లిలరజ్జంతన్నుళ్
ఎల్లదామాలిత్తెవనీశన్ కడన్ద్రోర్ కడక్రైక్కట్ట
ఎంగడుమఱన్దవాట్టనే నేఱ్ఱుయే నేఱ్ఱుయేనే||

చ॥ నురనదికంటెఁ బావనలఁజొప్పడుంచుడుక వేరకన్యకాం
తరమునరమ్యమాను పవనంబులుగల్గినరంగమందునీ
శ్వరుఁడునుమాకురక్షకుఁడు సర్పముపైశయనింపఁజూడనే
కరణినివిస్త్రుతింబొరసి కానఁగసౌఖ్యమ దెట్లుశక్తుఁడన్. ౨౩

పెల్లెనీర్ పరస్థ పాయుం విరిపొల్లిలరజ్జంతన్నుళ్
కళవనార్ కడన్దవాటుం కమలనకముగముంకట్టుం
ఉల్లమేవలిమైపోలు మొరువ నెన్దరహట్టా
కల్లమేకాదర్ శయమన్ కల్లతేకట్టిక్కిన్దాయే||

మ॥ జలముందీరముమీఁటిపాఱఁగను విస్తారంబులైనట్టితో
పులచేనుప్పెడురంగమందుఁ గపటంపువ్వుతినాశొరికుం
డలివైబండ్సభంగిఁగన్దొనియు స్వాంతంబాకఠోరత్వముం
దెలియంజాలపుపుత్తుదొంగతన మందేనిల్చికాలంబహూ. ౨౪

కులిత్తుమాన్దనలై యోంబుం కుటికొళంతజమైతనై
ఒలిత్తిటే నెకాకజిలై నికాకట్టుంపత్తనలైన్
కలిప్పదెకాకాన్దనంది కడల్ పట్టాకదఱుగిన్దేన్
అలిత్తనక్కరుళ్ శయ కల్లెయిరబ్బ హనగరురానే||

- ఉ॥ స్నానములగ్నికర్తములు సల్పెడివిప్రకృతంబులైననుం
 బూనియొనర్పనీపయిని చొత్తిగబత్తియులేదుహర్షమే
 దాననుబొందుదున్వికచ తామరసాక్షునినిన్నుఁగూటుడం
 గాననుఁజేరఁజీరికృపఁగావుము కస్తురిరంగనాయకా. ౨౫

పోడెలాంపోడుకొండ్లకొ పొన్నడిపునైయమాట్టేక
 తీదిలామొట్టిగళికోడ్లకొ తిరుక్కుణం శెప్పమాట్టేక
 కాదలార్ నెంజుకుకొలు కలన్దిలేనడుతన్నారే
 విదిలేనరక్కరక్కెల్లె యెకశెమవాకతోన్వి నేనే॥

- చ॥ విరులు భవత్పదాబ్జముల వేడ్కనమర్పణ చేయఁజాలనే
 దురిత విహీన వాక్యములతో గుణముల్నుడు వంగఁజాలసం
 బరమునఁబ్రేమముంగలసి వర్తిల నెక్కటిలేనివాడత్రీ
 హరికినినేమిసేయుటకు హాజని యించితివృద్ధఁడైభువికా. ౨౬

కురళ్ళగళి కులైమెనూకక్కు కుళిమైలాంపురణిట్టోడి
 త్తిరళ్ళనీరడైక్కలుమ్మి శలమిలావణిబంపాలే
 కురళ్ళగళి పోర్వలియ నెంజం పంజనేక నెంజుతన్నారే
 అరళ్ళనార్ కాటచెయ్యాడే యలియ లేనయిక్కిన్వేనే॥

- చ॥ వప్తవరవీరులద్రులనవారణఁ దేనుడుతల్లలంబులో
 మునింగియుమృత్తికంబొరలి మూసెనుసందుల వేగ నేగియా
 పనివినియున్న పీరుహము భాతిఁగఱోరతనున్న మానసం
 బునుగలధూర్తుడన్న ఆచిపోయితిఁగాఁబనిసేయ శౌరికికా. ౨౭

ఉంబరాలటియలాగా వొలియుళారానైక్కాగ్గి
 చెప్పింబులాబుట్టువాక్రం ముదలై మేర్పిఱవందాయ
 నంబరకూయకుళ్ళ నాయగళి శిరుమైయోరా
 యెంబిరార్ కాటచెయ్యాడే యెకశెయవాకతోన్వి నేనే॥

- చ॥ జలజభవాదులుండెలియఁజాలనికాంతిమయంబుమందిరం
 బలవడఁగల్గుశౌరి కరియామివముందినియందున్నక్రముం

బొలియఁగఁజేసిపట్టిగుణపూర్ణుఁడు మామకనీచకృత్యముల్
దలఁపనిరంగనాథునకు దాస్యముఁజేయనిజన్మమేటికిఁ. ౨౮

ఊరిలేక కాణియిలై యుటవుకుఁద్రొక్కరువరిలై
పొరినిక పాదమూలం పల్లీరిలేక పరకుమూర్తి
కారొలివల్లనేయెక కణ్ణనేకదఱుగిన్లేక
ఆరుళర్కకలైకలన్దు వరల్లమానగరుళానే॥

ఉ॥ ఊరునులేదు మాన్యమగునుర్విలంబునులేదు బంధులె
వ్వారునులేదు నీచరణవారిజమూలముఁబట్టలేదుకం
సారి సముద్రవర్ణ సరకాంతక నామొటయాలకించువా
రేరికనీవెనక్కఁగరుణించవె కస్తురిరంగనాయకా. ౨౯

మనత్తిలోర్తూయ్మైయిలై వాయిలోరిక శొల్లిలై
శివత్తినాన్ శెఱ్ఱునొక్కి తీవిరిరిపకవాళా
పునత్తుఱాయ్మైయనై పొన్ని శూక్తితిరువరల్ల
ఏనక్కినిక దిమెక శొల్లా యెన్నై యాళుడైయికోవే॥

చ॥ మనమునఁబారిశున్ద్యమును మాటలయందలిమార్దవంబులే
దనిశము కోపయుక్తమగు నత్తులనిప్పులురాలఁజూచుచుం
దునువనమాలి రంగపతి త్రోవయునాకుఁజనంగ నెద్దియో
చనువున నానతివలయుసారసలోచన దాన్మునైఁగృపకా. ౩౦

తవత్తుళార్తవ్విలల్లేక తనంపడై త్తారిలల్లేక
ఉవర్తనీర్వొలవెన్దకుఁద్రొక్కన్దుమల్లేక
తువర్తనెవ్వానినారేక తువక్కటపురిశనానేక
అవత్తమేఱివిత్తనై యరల్లమానగరుళానే॥

చ॥ ధనముగలారిలోనయినఁ దాపస సంఘములోన నైనఁజే
రను లవఁబోదకంబువలె రంజిలఁజేయ నుబంధువర్గముక
వనదవిసీలవేణులకు వశ్యుడనై తగుచోరవృత్తి చే
తనుమనునాడుజన్మము వృథాగతమయ్యెను రంగనాయకా. ౩౧

అర్చవణ్ణలంబుంశోలెయది తిరువరజ్జంబత్తుట్
 తార్ తిరళనైయమని క్కణ్ణనైయన్మైక్కాణుం
 మార్ క్కమెన్టయిమాట్టా మనికరిత్తురిళనాయ
 మూర్కనైవన్దనిన్దై మూర్కనైమూర్కనైనే॥

ఉ॥ భృంగసమూహార్పుంకృతులఁ బేర్పినతోపులఁ జుట్టియున్న
 రంగములోపలన్జల ధరప్రతిమానశీర సత్కృపా
 పాంగనినుంగనుంగొనెడు ఫద్ధతిలేనిమనుష్య కోటిలో
 నంగడుమూర్ఖుడనై మనస్కుడవచ్చుతినే నెమూర్తుండఁ 31

మెయ్యలాంపొగవిట్టు విరివట్టులారిచ్చు
 పొయ్యలాంపొదిన్దొక్కొట్ట పొట్టిక్కనైవన్దనిన్దై
 అయ్యనేయరజ్జ నేయున్నరు శెన్నుమాతైతన్నాన్
 పొయ్యనైవన్దనిన్దై పొయ్యనైపొయ్యనైనే॥

అ॥ సత్యమపొనడంచయు విశాలశిరోజుల(స్త్రి)లఁగూడినే
 నిత్యమసత్యమంతయును నేర్పనఁజేర్చినలజ్జలేనినా
 కృత్యమెటుంగలేకెడుటి కింజనుదెంచితిరంగనాథనీ
 వ్యత్యయశూన్యమౌ కృపనువచ్చి తినే నెయసత్యవంతుండఁ 33

ఉర్ల త్రేయుత్తైయుమాలే యుళువానుణ్ వొన్దిల్లా
 క్కర్ల త్రేనానుంతొండాన్ తొన్దుక్కోలంపూళ్ళే
 ఉళువారుళ్లత్తై ముడనిరున్దయిన్దెన్దు
 వెళిగిప్పొయిన్నుల్లనాన్ విలవిలచ్చిరిత్తేనే॥

ఉ॥ చిత్తమునందువాసమును జేసెడుశ్రీహరినీప్రభావపుణ్
 సత్తునెటింగిసంస్తరణసర్పిడివారల జ్ఞానమందుఁగిం
 చిత్తును లేనిదొంగనయిచేయఁ గడంగితనుత్త మార్వమౌ
 బత్తినిసంతనిన్దెలిసిప్రక్కలుప్రీలఁగఁబోయితిండ్రపఁ 34

రావియన్దులగ మెల్లాం తలైవిళాక్కొన్దె వెన్దాయ
 శేవియెనున్నైయెల్లాది శిక్కెవచ్చెన్దొమాళే

అవియేముడేయ్య నారుయిరనైయి వెనావ్
పావియేనునైయియ్లార్ పావియే పావియేనే॥

- ౩౧ అమృతము రీతిహోగ్యమయి యాయువునాకయి యొప్పునీవునం
భ్రమముననాబలింగెలువహాస్వశరీరముఁ దాల్పునోత్రివి
క్రమనినుఁదప్పనిశ్చయముగాఁగొలువనన్తీచైవతంబులం
గమలదళాక్షరక్షక జగన్నుతపాపినినే నపాపినే. 3౫

ఉఱ్ఱుక్కన్తువరై మునెన్దుం మెండనేకుడురవాళ్
ఉఱ్ఱుక్కన్దేహిలనూక్క ముడైయవక్వలైయిక్ పట్టు
ఉఱ్ఱుక్కిన్దేర్కెన్దై నూక్కా దొడ్డివదేయ్యునైయిన్దే
అఱ్ఱుక్కిన్దేనాదియూర్తి యరభృహనగరుళానే॥

- ౩౨ గోత్రముమున్ను వర్ణమునకుం దగనాశ్రితరక్షణార్థమై
ఛత్రముభౌతికదాల్చినప్రశస్త బలా మృగశాబకాక్షులౌ
పాత్రలవాగురిందగిలిబాధల బొందెడునన్నునీకృపా
పాత్రునిఁజేయవేల నినుఁబల్కఱువేడెదరంగనాయకా. 3౬

తెలివిరాక్కలజ్గనీర్ కూడ్రి తిరువరక్కతుళోట్లం
ఒలియుళార్తామేయన్దే తనైయంతాయుకావార్
ఎలియదోరరుళుకున్దే యెఱ్ఱిఱిఱి తైంచిరానార్
అలియనంపైయ్యలెన్నా రుక్మకోకొడియవాళై॥

- ౩౩ విడువకపాఱుచుండెడు కవేరనుతాయుతరంగమలదుఁబెం
పడరెడుతేజముంగలుగు నాహరియేజనకుండుతల్లియుం
దడవంగనాకగుంగృప కదాయుపకారకుఁ దైవస్వామినా
బుడుతఁడువీడటంచుఁదలపోయ వయెంతటిత్రూరచిత్ర మో 3౭

మేంపారుళోగవిట్టు మయమైమైమిగవుణిర్దు
అంబరిశరిన్దుకొండ్లు వింపులనగత్తడక్కి
కాంబిఱతలైక్కిరైత్తా కడైతలైయరున్దువాక్రిం
శోంబరైయగత్తిపోఱుం కూడ్రివునలరక్కరానే॥

సీ॥ ధరసమాకారవర్థకమైన యర్థంబు
చక్కగాఁబోగొట్టిస్వస్వరూప
యాథార్థ్యనుజ్ఞాన మమరవిచారింబి
యోగ్యప్రకారంబునుగి నెఱింగి
పంచేంద్రియముల సేర్పడవృద్ధినణచియు
సాయాంతరములను బరగఁగోసి
త్వత్కవాటద్వార పరతంత్రులై నిల్చి
నుగుణానుభవచింతఁజొక్కుచుండు

తే॥గీ॥ వాగలనునిత్యసూరులవలెను నెట్టు
లాదరించెనరోమీరలట్లునన్నుఁ
గృపకుఁబాత్యనిఁజేసిరక్షింపుఁడార్త
జనశరణ్యుడ శ్రీరంగశాయికృష్ణ.

3౮

అడిమైయిక్కుడిమైయిల్లా వయస్సపుకుప్పేదిమూరిల్
కుడిమైయిక్కుడిమైపట్టు కుక్కరిల్ పిఱప్పరేణం
ముడియివిత్తుల్ పంచెల్లాయ్ మొయ్ కుక్కరణ్ బుళియ్యం
అడియరై యుగత్తిహొలు మరణ్ణమానగరుళానే॥

సీ॥ శ్రీరంగనాయకా శ్రితజనావసదత్తు
త్వద్వాస్యమందలి పట్టులేని
యన్యులుగానుండు నట్టిచతుర్వేదు
లైనవిప్రులకంటె నాదినాల్గు
వర్ణసులకునతి వాంఛదాస్యముచేయ
గడఁగుచండాలుల కంటెహీను
లుగనుండువారల లోజనించినయట్టి
వాఁలైనదులసిని గోరిపాద

తే॥గీ॥ ములగుజేమనమగ్నింప మొనసికాతు
వారిసనిప్రమాణముసేయు వానికరణి

దులసిశ్చిరమునఁదాల్చి సంతోషమొందు
చున్న వాఁడవయట్టి దాసులనుగాంచి.

3౯

తిరుమలు కూర్చునినై చిన్నైయుల్ తిగ్గువైత్తు
కురువియడున తైరాగిర్ మానిలత్తు యిర్గ శెల్లాం
వెరువుఁజొన్నుకుట్టి ట్టిట్టియవిన్నయిరేలుం
ఆరువిన్నెప్పయనదుయ్యో రరజ్జమానగరుకానే॥

శా॥ శ్రీవత్సంబుసులక్ష్మి యున్నరమునంజెన్నెందుశ్రీరంగని
స్వావంబందలినిల్చియెప్పుడంచునం భావించువారైనభూ
జీవాల్చిన్నెఱచెందఁగాఁదుముము దుమ్మొత్పాన్చి శేరైనము
శ్రీవర్ధిల్లంగనట్టిపాపులంగృహంజేసేతరక్షింపవే.

౪౦

వాసుకారతీయలాగా వా వెప్పరాగిర్
ఠ్రైసుకాంతుళబమాలై చెన్నియా వెన్నరాగిర్
ఊనకూయినగళశెయ్య మానకారగిర్గళేనం
పోనగంశెయదశేడం తరువరేకపునితమస్తే॥

మ॥ పరమేష్ఠ్యాదిసుపర్వకోటికిఁదలంపపుక్యముంగానిశ్రీ
కరవైకుంఠనికేతనాయనుచు వక్కాణించువారైనదు
ష్కరకృత్యంబులుగల్గుబోయలై నన్నం భుక్తశేషాన్నముం
బరమప్రీతిమొసంగి రేనినపుడే పాపఁబులంబాయనే.

౪౧

వక్రూదిలావొక్రూకలాశ్రీత్తు వలశడుప్పేదికూర్కాళ్
ఇట్టికులతవర్గశేలు మెక్కుడియార్గళాగిర్
తొక్రూమిసీర్కొడుమిర్ కొడొమిశెన్వనిస్సొడుమొక్క
వక్రూవడవరునినామపోర్ కుతిటొతిరువరజ్జలైనే॥

సీ॥ ఆచారవంతులైయమరిచతుర్విధ
వేదపారాయణవిప్రులార
హీనకులంబునందెసఁగజన్మించిన
వారైనమాదానులైరయేని

వారినాతో సాటిగారూఢభక్తిని
జేరినేవింపుండే చెలంగిమారు
జ్ఞానంబువారికిఁబూనికనొసఁగుండే
వారియొద్దఁగొనుండువలసినయెడ

తేగీ॥ ననుచునేర్పడనివ్విధంబునవచించి
నీకువారికి భేదంబులేకయుంటఁ
దెలిపినస్తాగ్గములనుబోధించిమించు
నీదయాగుణమెంత వర్ణింతురంగ.

౪౨

అమరవోరగ్గమామం వేదమార్నాన్లు మోది
త్తమర్ కలిగిలైపరాయ శాదియర్గంగళేనం
నుమర్గలైప్పల్లిప్పరాగిర్ మెడిచ్చవోరళవిలాజే
అవర్గళాంపులైయర్లొలు మరజ్జమానగరుళానే॥

చ॥ అలవుననాల్గువేదములు నంగములాటునునభ్యసించిభ
క్తులసభలోనమేటియయితోచెడి గోత్రముకల్గినట్టిబా
వలునయినందవ్వదీయులగుభక్తులనిందయొనర్చిరేనినీ
చులగుదురప్పుడక్కడ నె చోద్యమూరంగధరాధినాయకా. ౪౩

పెట్టలాంశడైయినానుం పిఱునుమున్నైక్కాన్ బాన్
ఎఱ్ఱిలాళుమ్మియూమ్మి తవంశమచార్ వెగ్గినిర్వ
విట్టలార్ వియప్పవన్లు వానైక్కన్లు రులై గున్లు
కణ్ణతాళున్నైయన్నొ కలైగణక్కరుడుమాటే॥

చం॥ హిరణ్యగర్భరుద్రులెప్పుడిందిరేశనిన్నునుం
దరంబుగాకకన్దోనంగఁద త్తరింపసూరుల
బుచ్చరంబునొందివచ్చి మాస్తిఁబ్రోచినట్టిరక్షకా
ధరవల్లంపరజ్జాలద్యుతంబు నిన్నమాన్యుగాన్.

౪౪

వళ వెత్తొంతవళమాడ మడులై మానగరంతన్నుట్
కవళమాన్ యానైక్కన్లు కణ్ణనై యరజ్జమాలై

తిరుమాలై పద్యములు.

త్తుళవత్తోణ్ణయిత్తోళిన్ తొణ్ణరడిప్పొడిత్తోన్
ఇళైయపుళకవిదైమేలు మెంబిరార్కినియన్

సీ॥ నుందరత్వంబునసాబగొందుమేడల
రమణీయమగుమధురాపురమున
భోగ్యంబులగువస్తువులచేమదించిన
కువలయాపీడమన్కుంజరమును
జంపియాశ్రితులనుసంరక్షణముచేసి
నట్టికృష్ణుఁడైయస్తదాదులకును
శ్రీరంగమనుమహాక్షేత్రంబునందలి
నంబెరుమాళ్లనునామమునను
జెలఁగుశౌరికొడులసీదళవివయకైం
కర్యంబునందవగాహలయ్యు
శేషత్వమనియెడుసిరిగల్గుతొండర
డిప్పొడియాళ్వారులొప్పవిన్న
పమురూపమగునీప్రబంధంబుదోషయు
క్తకవిత్వమైనను ధర్మయుక్తి
మనస్వామివంబెరుమాళ్ళకుభోగ్యమై
నట్టిప్రకారమేమందుననిరి

తే॥ అట్టితిరుమాలై యాంధ్రంబునందుఁదెలిసి
తెలియకరచించినాడనుదెలివిలేని
కోవ పెరుమాళ్ళ నెడనామధేయయుతుండ
రంగనాథభవద్దయారసముచేత.

తొండరడిప్పొడియాళ్వా

ఓమాత్రై పద్యములు.

వాగ్ని త్రిరనామములు.

జ్ఞానదిప్రసియిత్ వాగ్నివస్త్రేణ వాగ్నియే
 వాగ్నిరగ్రస్తేనాత్ వస్త్రదిత్రోణ వాగ్నియే
 త్రోగ్నిరగ్రస్తేనాత్ వస్త్రదిత్రోణ వాగ్నియే
 రుహలైస్త్రైయ్యుస్తాన్ శాస్త్రినాన్ వాగ్నియే
 వస్త్రుతిరుప్సర్తియ్యుచ్చి పృస్తురైత్రాన్ వాగ్నియే
 పానై యర్థకలవికన్తై పృథ్విత్తశల్పాన్ వాగ్నియే
 తాన్తాశయదుతుశ త్రాతకులక్లనాన్ వాగ్నియే
 తాన్తరదిప్సాడి పృరుహాన్ తుదై పృవర్ణాన్ వాగ్నియే.

పం॥ ౪

దరంబుగ
 బురంబు నొందివచ్చు
 ధరవల్దంపరజ్జాలద్భుతంబు ,

వశ వేద్రుంతవశమాడ ముదురై మానసి
 కవశమాన్యానైకొప్ప కణ్డనై యరణ్డమానై

10432

